

گزارش اختصاصی «وطن امروز»

از نخستین بازی تدارکاتی پرسپولیس مقابل آلتانیا سبور

بازی دوسر برد

صفحه ۶

شنبه | ۲۸ تیر ۱۴۰۴ | ۲۳ محرم ۱۴۴۷ | ۱۹ جولای ۱۴۴۷ | سال هفدهم | شماره ۴۴۷ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰۰ تومان

تیتیر های امر وز

«وطن امروز» گزارش می دهد
کبی ضعیف آمریکا از پهبادهای ایران

لوکاس در رؤیای شاهد

صفحه ۲

شکست انحصار فناوری های پزشکی با ساخت
دستگاه های الکتروکموتراپی و CBC در داخل

فتح قله های دانش پزشکی

صفحه ۴

چگونه دفاع ایران در برابر جنگ تحمیلی
رژیم صهیونیستی، روایت فتح و امید را رقم زد؟

باطن

جنگ ۱۲ روزه

صفحه ۵

گزارش «وطن امروز» از ضعف دولت
در نظارت بر بازار و تعیین قیمت کالاها

تنظیم بازار یا تسهیل تورم

صفحه ۳

جنگ ۱۲ روزه و ضرورت پیگیری
حقوقی محاکمه جنایتکاران

راهکار های حقوقی محاکمه رژیم

صهیونیستی در مراجع بین المللی

نگاه
سیدمحمد حسینی*

فارغ از تحلیل و بررسی های اجتماعی، سیاسی و نظامی درباره جنگ ۱۲ روزه تحمیلی، حمله تجاوز کارانه رژیم صهیونیستی به ایران را باید در بستری حقوقی ویژه از منظر حقوق بین الملل مورد ارزیابی قرار داد. رهبر معظم انقلاب در دیدار اخیرشان با مسوولان عالی قوه قضائیه بدرستی بر ضرورت اقدام حقوقی علیه جنایتکاران و متجاوزان به خاک این مرز و بوم تأکید و پیگیری مجذانه جنایت اخیر در محاکم داخلی و خارجی را از دستگاه عدلیه مطالبه کردند. اما نکته اساسی برای نیل به این مقصود، ضرورت بازشناسی، تدقیق و بهره برداری از ظرفیت ها و سازوکارهای حقوقی در نظام بین الملل است؛ ماموریت و مسیری که فاروی عدلیه و البته دستگاه دیپلماسی قرار گرفته و لزوم همفکری و همراهی جامعه حقوقی کشور را بیش از پیش نمایان می کند. ابتدا باید یادآور شد علوین مجرمانه ای نظیر «تجاوز نظامی»، «جنایت جنگی» و «جنایت علیه بشریت» از منظر حقوق بین الملل، مفاهیمی اگرچه مرتبط اما متمایز از یکدیگر بوده و از چندین دهه قبل تاکنون همواره در محافل و مجامع بین المللی روی آنها بحث و فحص بوده است تا اکنون که بر اساس اسناد و کنوانسیون های بین المللی هر کدام به طور صریح و روشن، تعریف مشخص و معینی داشته و به عبارتی جرم انگاری شده اند.

■ خبایت صهیونیست ها؛ تجاوز نظامی، جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت

بر اساس ماده ۸ اساسنامه دیوان کیفری بین المللی (در جریان کنفرانس دیپلماتیک رم در سال ۱۹۹۸ میلادی) و قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد که ۵۱ سال پیش (سال ۱۹۷۴ میلادی) به تصویب رسید، اقدام نظامی رژیم صهیونیستی علیه ایران، هم تجاوز نظامی است، هم جنایت جنگی و هم جنایت علیه بشریت. استفاده از نیروهای مسلح توسط یک دولت ایا رژیم علیه حاکمیت، تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی دولتی دیگر، پیشدستی یک دولت در آغاز جنگ نظامی، استفاده از پایگاه نظامی در کشور سوم برای حمله نظامی مستقیم ... از جمله مواردی است که در مقدمه و ماده ۸ قطعنامه سازمان ملل متحد آمده است. ماده ۸ اساسنامه دیوان کیفری بین المللی ICC نیز با احصای ۵۰ مورد جنایت جنگی و تفکیک «قضای فاحش خاص» شامل فهرستی از نقض های فاحش کنوانسیون های چهار گانه ژنو (کشتار عمدی، شکنجه و رفتار غیر انسانی، فراهم آوردن موجبات رنج عظیم یا صدمه شدید به جسم یا سلامتی و تخریب و ضبط گسترده اموال) ...

ادامه در صفحه ۲

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

۱۲۰۰ سال و ۳۲۰ روز گذشت |

نگاهی به آثار صهیونیستی تولید شده با هدف
عادی سازی حمله نظامی و جنگ علیه ایران

تخیلات سینمایی کودک کش ها

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4367 | SAT.JUL.19, 2025 | ISSN:2008-2886

بفرماییدشام

آقای اردوغان!

یادداشت روز

علیرضا حقیقت

«برائسی محض!» این فقط تصویر مخابره شده از سوریه آزاد پسالسد به جهان نیست؛ خروجی سیاست های مردی است که سودای بازگشت به عظمت عثمانی را در سر می پروراند: رجب طیب اردوغان. رئیس جمهور ترکیه زودتر از آنچه پیش بینی می شد با تبعات قمار بزرگی که در سوریه به راه انداخت روبه رو شد. اردوغان سال ها در پی تضعیف سوریه و تغییر حکومت بشار اسد بود و با آرزوی خواندن نماز در مسجد اموی دمشق روز را به شب می رساند اما حالا فقط می تواند نظاره گر حملات اسرائیل به سوریه باشد و جز صدور بیانه محکومیت این حملات و واسطه کردن ایالات متحده، کار زیادی از او و معماران سیاست خارجی بلندپرواانه اش؛ «هاکان فیدان»، وزیر خارجه و «براهیم کالین»، رئیس دستگاه امنیتی ترکیه ساخته نیست. سیاستمدار اخوانی ترکیه، همیشه در رویکرد منطقه ای خود از «بیداری اسلامی» یا «بهار عربی» گرفته تا همین امروز به این عادت داشته که حاصل دسترنج دیگران را صید کند و آن را به نام خود برزند اما این سیاست فقط در مقطعی ممکن است کارگر افتد. اردوغان که این را یک روند ارزیابی کرده بود، حالا به زمین سفت واقعیت برخورد کرده است. بعد از امواج انقلاب های عربی در سال ۲۰۱۱ و پررنگ شدن این انگاره که خواست مردم منطقه و این انقلاب ها، مدل استقلال طلبانه ایران در سیاست خارجی است، اردوغان سریعاً وارد عمل شد و تلاش کرد رقابت با ایران را شکل دهد. او حتی به انقلابیون توصیه کرد مدل اسلام ترکی را سرلوحه خود قرار دهند. با اتفاقات سوریه و آغاز یک جنگ جهانی در دمشق، آنکارا خود را در برابر محور ایرانی، روسی و سوری قرار داد. اردوغان با تقلید از مدل ایران در منطقه و ساخت «محور مقاومت»، نیروهای نیابتی درست کرد. رئیس جمهور ترکیه تصور می کرد با استخدام سلفی های مزدور از میان اویغورها، چینی ها و ... می تواند همان چیزی را به دست آورد که محور مقاومت در غرب آسیا به دست آورده است. اما نیروهای متحد او، بعد از به قدرت رسیدن، بیشتر به عربستان متمایل شدند چون برای اداره سوریه ویران، پول لازم دارند و این مهم از عهده ترکیه خارج است. پس از تقدیم سعودی بر ترکیه به عنوان نخستین سفر خارجی ابومحمد جولانی، دولت ترکیه این موضوع را عدم وفاداری به آنچه آنکارا در اختیار جولانی قرار داده دانست. این نارضایتی در بئر خوشامدگویی به حاکم موقت سوریه خود را نشان داد، به همین خاطر بود که روی ساختمان ریاست ارتباطات ترکیه در پایتخت آنکارا متنی نوشته شد و به احمد شرع یادآوری کرد او فقط رئیس جمهور مرحله انتقالی است!

دسامبر ۲۰۲۴ شورشیان تحریر شامی (HTS) در میان چشمان بهت زده جهانیان، بدون هیچ گونه مقاومتی از سوی ارتش سوریه طی ۱۱ روز به دمشق رسیدند. رسانه های غربی و ترکی آنقدر فرصت داشتند که از فرط ذوق، گوی این اتفاق را «لحظه پراگ» (شاره به انقلاب های اروپای شرقی در واپسین روزهای اتحاد جماهیر شوروی) بنامند اما فرونشنست غبارها حالا به نظر می رسد سوریه نه رو به دروازه آزادی و پیشرفت، بلکه به سوی دالان تاریکی هدایت شده که انتهایی برای آن متصور نیست. پیش از این، همه چیز در روال درست قرار گرفته بود. سوریه بعد از یک دهه دوباره در اتحادیه عرب پذیرفته شده بود و کشورهای عرب برای عادی سازی روابط با دولت بشار اسد صف بسته بودند. بازگشت ثبات به سوریه موضوعی بود که اعراب حاشیه خلیج فارس آن را برای پروژه های بزرگ توسعه خود مفید می دانستند. روند آستانه میان ایران، روسیه و ترکیه به لحاظ منافع همه طرف ها کار می کرد و در نهایت یک سوریه قدرتمند و ثبات، همچون سدی در برابر توسعه طلبی ارضی اسرائیل در برابر همسایگان عرب عمل می کرد. اما دولت اردوغان، یک کیک سوریه را فقط برای خود می خواست. او فرصت اشفتگی بسا ۱۷ اکتر را برای آرزوهای دور و درازش در شام مناسب دید اما رئیس جمهور اخوانی ترکیه فقط در جعبه پاندورا را با تال آویو شریک شود. هنوز اسرائیل را بدرستی نشناخته است. در این ۷ ماه اردوغان فکر می کرد حاکم بلااعتبار رویدادهای سوریه است و تصویر قهوه خوردن هاگان فیدان در ارتفاعات دمشق به نشانه پیروزی، به عنوان تصویر نهایی و برنده آنکارا بر ساخت می شد اما تحولات اخیر فقط نشان دهنده یک چیز است: ترکیه در حال حذف از معادلات است. آنکارا آنقدر سرمست پیروزی در دمشق بود که ادبیاتی خلاف لحن دیپلماتیک را انتخاب و به تهران توصیه کرد در سوریه دخالت نکند و از سقوط بشار اسد عبرت بگیرد. مقامات ایرانی تلاش کردند به همتایان خود در ترکیه یادآوری کنند نفوذ هیچ بازیگری در سوریه پایدار نخواهد بود اما آنکارا هشیار نبود و در خاورمیانه گاهی هشیار فقط با پرداخت هزینه ای گزاف حاصل می شود.

ادامه در صفحه ۴

گزارش «وطن امروز» درباره درگیری های داخلی

حملات رژیم اشغالگر و فقدان راه حل سیاسی در سویدا

آتش شور شام

صفحه ۷

نتانیاهو در سوریه دنبال چیست؟

دیدگاه

ابوالفضل ولایتی

منطقه پر آشوب و بحران زده غرب آسیا در روزهای اخیر شاهد دور جدیدی از جنگ افروزی رژیم صهیونیستی است. جنگنده های ارتش صهیونیستی بر خلاف پالس های ارسال شده از سوی حکومت تحریر شام مبنی بر آمادگی جهت الحاق به پیمان ابراهام و عادی سازی روابط با این رژیم، دمشق و مناطق جنوب سوریه را به بهانه حمایت از اقلیت دروزی این کشور، اماج حملات خویش قرار دادند. رژیم صهیونیستی در طول ۲۱ ماه اخیر، جبهه های متعددی را در غرب آسیا علیه ایران، غزه، یمن، لبنان و سوریه گشوده است. ناظران منطقه، از تحول در دکتربین نظامی صهیونیست ها از جنگ پیش دستانه به جنگ پیشگیرانه سخن به میان آورده اند؛ دکتربینی که نخستین مرتبه، به بهانه تلاش رژیم بحث عراق جهت دستیابی به سلاح های کشتار جمعی، دستاویزی برای حمله به این کشور از سوی ایالات متحده در سال ۲۰۰۳ شد. بر مبنای دکتربین یادشده بر خلاف رویکرد جنگ پیش دستانه صهیونیست ها نظیر حمله غافلگیرانه به اعراب در جنگ ۶ روزه ۱۹۶۷، مقاملات تل آویو به بهانه های واهی نظیر امکان تبدیل شدن کشور و گروهی به تهدیدی بالقوه علیه رژیم در آینده نامعلوم، با چراغ سبز کاخ سفید خود را موظف به از میان بردن تهدید یادشده ذیل پیشگیری از جنگ آتی می بینند. با این حال سلسله عوامل متعددی کابینه جنگ با ماجرای پرونده های اِپستین، ساخته و پرداخته جیمز کومی، رئیس سابق «فبی آی» در زمان دولت او باما و دموکرات ها است و آنها همچنان تلاش دارند او را بی پرو کرده و برای اداره آمریکا بی کفایت نشان دهند. اما کار تا جایی پیش رفت که روز پنجشنبه، برخی نمایندگان کنگره (بویژه از حزب جمهوری خواه) تهدید کردند در صورتی که این اسناد منتشر نشود، اجازه تصویب لایحه «کاهش کسری بودجه آمریکا» در مجلس نمایندگان را نمی دهند. این گروه کشی و در نهایت انتشار گزارش وال استریت ژورنال، رئیس جمهور آمریکا را وادار کرد از وزارت دادگستری آمریکا بخواهد اسناد پرونده اِپستین در دادگاه را منتشر کند. شاید در وهله اول به نظر برسد این دستور می تواند راه را برای یافتن حقیقت در این مورد باز کند اما نگاهی به روند انتشار این اسناد عرصه سیاسی در مقطع کنونی، وقف مراد او نیست. فارغ از برپایی راهپیمایی های گسترده در سرزمین اشغالی جهت ساقط کردن وی از قدرت و ناکامی دولت در آزادی اسرای در دست حماس، سلسله حوادثی نتانیاهو را دچار بحرانی فراگیر کرده تا بدان جا که شماری از ناظران منطقه ای از سقوط زودهنگام کابینه وی سخن به میان آورده اند. در جدیدترین و مهم ترین گام از سلسله اقدامات دموینوئل علیه نخست وزیر رژیم صهیونیستی، اعضای ارشد حزب «یهودت هتورا» (از احزاب اصلی یهودیان حریدی) خواستار انحلال

تراмп در مخمصه اِپستین

به آن می پرداختند که نشان دهند «دست دادن های محکم تراмп با سران کشورها» این بیماری را برای پیرمرد ۷۹ ساله زده است که روزنامه وال استریت ژورنال گزارش های جدیدتری را درباره پرونده اِپستین در حال انتشار داشت و فضا سازی کاخ سفید برای مظلوم نمایان رئیس جمهور را براحتی نقش بر آب کرد. اما روزنامه وال استریت ژورنال چه گفت که به یکباره فضای سیاسی را به این نحو علیه تراмп ساخت؟ وال استریت ژورنال نوشت: در پنجاهمین سالگرد تولد جفری اِپستین بود؛ «گیسلین مکسول» شریک عاطفی او، در حال آماده کردن هدیه ای ویژه برای این مناسبت بود. او از خانواده و دوستان اِپستین کمک گرفت؛ یکی از آنها «دونالد تراмп» بود. تراмп نامه ای برای این جشن تولد نوشته است که سرشار از ادبیات جنسی بوده است. وال استریت ژورنال با جزئیات زیاد، این نامه را شرح داده و نوشته است سال ۲۰۰۶ این نامه در آلبومی با پوسته چرمین، جمع آوری شد و امضا و نامه تراмп هم در میان آنهاست. دونالد تراмп با این حال از اساس نوشتن نامه را تکذیب کرد و در مصاحبه ای منکر نوشتن این نامه یا کشیدن تصویر در آن شد. او گفت: «این کار من نیست. این یک چیز ساختگی است. این یک داستان جعلی وال استریت ژورنال است.» او در عین حال تهدید کرد از وال استریت ژورنال برای منتشر کردن این گزارش شکایت می کند. با وجود اینکه تراмп تلاش کرد نشان دهد کل ماجرای پرونده های اِپستین، ساخته و پرداخته جیمز کومی، رئیس سابق «فبی آی» در زمان دولت او باما و دموکرات ها است و آنها همچنان تلاش دارند او را بی پرو کرده و برای اداره آمریکا بی کفایت نشان دهند. اما کار تا جایی پیش رفت که روز پنجشنبه، برخی نمایندگان کنگره (بویژه از حزب جمهوری خواه) تهدید کردند در صورتی که این اسناد منتشر نشود، اجازه تصویب لایحه «کاهش کسری بودجه آمریکا» در مجلس نمایندگان را نمی دهند. این گروه کشی و در نهایت انتشار گزارش وال استریت ژورنال، رئیس جمهور آمریکا را وادار کرد از وزارت دادگستری آمریکا بخواهد اسناد پرونده اِپستین در دادگاه را منتشر کند. شاید در وهله اول به نظر برسد این دستور می تواند راه را برای یافتن حقیقت در این مورد باز کند اما نگاهی به روند انتشار این اسناد عرصه سیاسی در مقطع کنونی، وقف مراد او نیست. فارغ از برپایی راهپیمایی های گسترده در سرزمین اشغالی جهت ساقط کردن وی از قدرت و ناکامی دولت در آزادی اسرای در دست حماس، سلسله حوادثی نتانیاهو را دچار بحرانی فراگیر کرده تا بدان جا که شماری از ناظران منطقه ای از سقوط زودهنگام کابینه وی سخن به میان آورده اند. در جدیدترین و مهم ترین گام از سلسله اقدامات دموینوئل علیه نخست وزیر رژیم صهیونیستی، اعضای ارشد حزب «یهودت هتورا» (از احزاب اصلی یهودیان حریدی) خواستار انحلال

ادامه در صفحه ۸